

52 - 310γ

1729. Ἀπόφασις ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου τῶν Ἐπιτρόπων Σύρου, ἐν 110β, σ. 352, ἐπὶ τῆς ἐξῆς κληρονομικῆς διαφορᾶς.

Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς πανώλους τοῦ 1728, ἀπέθανε πρῶτος ὁ πατὴρ καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τινὰς ἡμέρας τὰ δύο ἐκ τῶν τέκνων του· ἐδημιουργήθη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐλευθέρας θυγατρὸς Ρ. καὶ τοῦ γαμβροῦ τῆς νυμφευμένης ἐτέρας θυγατρὸς, ἐκπροσωποῦντος τὴν σύζυγόν του. Διὰ τῆς ἀποφάσεως γίνεται δεκτόν, ὅτι ἐκ τῆς κληρονομίας δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἡ Ρ. ἐν μερίδιον ὡς ἀτομικὴν μερίδα τῆς, ὡς κληρονόμος τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἐν μερίδιον ὡς κληρονόμος τῶν ἀδελφῶν τῆς. Ἡ δὲ ἔγγαμος ἀδελφὴ ἐν μερίδιον ὡς κληρονόμος τῶν ἀδελφῶν τῆς. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς κατὰ τὸ ἐθιμικὸν δίκαιον τῆς Σύρου, διότι ἡ προικισθεῖσα θυγάτηρ δὲν μετεῖχε τῆς κληρονομίας τοῦ πατρὸς. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν β' τάξιν ἐκαλοῦντο ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ θανόντος καὶ ὄχι οἱ γονεῖς.

53 - 350α

1742. Νοταριακὸν «ἐμπατικοχάρτι» τῆς Χίου, ἐν 160α, Α', σ. 69 ἐπ.

«...ὁ Ν. Γ. ὡς προσωπὸν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ Γερότα, ὁμολογᾷ ὅτι πὼς ἐμβατικῶναι πρὸς τὸν Β. Ν. ... τὰ σκαλιὰ ὅπου ἔχει ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ Σηλημὰ ... νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ Β. ὡς καλὸς ἀναστάτης καὶ νὰ μοιράζου(ν) τοὺς καρποὺς εἰς πέντε, τρία ὁ ἀναστάτης καὶ δύο ἡ ἐκκλησία καὶ ἀπὸ καιροῦς ἀπομοίρασης, τρία ἡ ἐκκλησία καὶ δύο ὁ ἀναστάτης καὶ γιὰ ἐμπατικά βάζει ὁ Β. τὸν κόπον του καὶ ὅποτε εὐρεθῇ κλέπτης καὶ ἀναμελής νὰ ἐξέροχεται καὶ γιὰ τὸ παρὸν ἔχει τὸ παρὸν ἐμπατικοχάρτι, ἵνα τὸ ποιῶ(ν) χουζέτιον εἰς τὸν ἀφέντη τοῦ Καδῆ...».

Ὅμοια «ἐμπατικοχάρτια» ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μὲ νοταριακὰ γράμματα τοῦ ἔτους 1750 ἐν 160α, Α', σ. 172 καὶ 221, τοῦ ἔτους 1751, αὐτόθι, σ. 249, τοῦ ἔτους 1752, αὐτόθι Β', σ. 77 καὶ 81, τοῦ ἔτους 1753, αὐτόθι, σ. 163, τοῦ ἔτους 1754, αὐτόθι, σ. 229 καὶ τοῦ ἔτους 1826, αὐτόθι, σ. 322.

54 - 358α

1747. Διαθήκη ἐκ Μήλου, ἐν 219α, σ. 449.

«... Ἀκόμη λέγει ὅτι τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἀφίνει τοῦ Πετρόκη θέλει ὅτι ἂν κάμη ἀρσενικὸν παιδί, νὰ δίδῃ τὸ μισὸν ζῶντας καὶ μετὰ θάνατον τὸ ἄλλο μισὸ τόσον ὑποστατικὰ ὅσον καὶ ἄσπρα καὶ πάλιν τὸ παιδί του εἰς ἀρσενικὸν μέρος

τοῦ αὐτοῦ Πετρόκη νὰ ὑπάγη, τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς θηλυκόν, ἀμὴ πάντοτε εἰς ἀρσενικά ἀλληλοδιαδόχως νὰ δίδονται ὁμοίως καὶ κάθε ἄλλη κοντετζιὸ καὶ παραγγελία ὅπου τοῦ ἀφίνει εἰδὲ καὶ ἀπὸ τὸν ρηθέντα Πετρόκη δὲν ἤθελεν εὐρίσκειται ἀρσενικὸν μέρος, τὸ πρᾶγμα ὅπου τοῦ ἀφίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του νὰ δίδεται εἰς τὸν ἀδελφόν του ἤγονν εἰς τὸ παιδί τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη, εἰ δὲ καὶ ἀπὸ αὐτὸν δὲν ἤθελεν εἶσται ἀρσενικὸν μέρος, ὅπου ὁ θεὸς νὰ μὴν δώσῃ, τὸ πρᾶγμα τόσον ἐκεῖνο ὅπου ἀφίνει τοῦ Πετρόκη ὅσον καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀφίνει τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη νὰ πηγαίῃ εἰς τὰ παιδιά τοῦ ἀνεψιοῦ του Μιχαλάκη καὶ πάλιν αὐτὰ νὰ κάνουν τὰ ὅμοια εἰς τὰ ἀρσενικά μὲ κάθε κοντετζιὸ καὶ παραγγελίαν, ὡς καθὼς φαίνεται εἰς τὸ παρόν. . . ».

55 - 360α

1748. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν Βολισσῷ τῆς Χίου,
ἐν 160α, Α', σ. 80 - 81.

«...ἐπέθανεν ἡ Σοφία ...καὶ ἔφηκε κληρονόμον τὸν ἄντραν της καὶ ἔφηκε καὶ παιδί θηλυκὸ καὶ ἐπῆγα(ν) εἰς τοῦ Μουπῶ (= Μουφτῆ) καὶ ἐβγάλα φετουφᾶ καὶ ἔβαλε κληρονόμους τὸ πάππου της καὶ τὸν ἄντρα της...».

Ἡ διανομὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀθωμανικοῦ δικαίου, ἐφαρμοζομένου ἐπὶ κληρονομιῶν διὰ τοὺς ραγιάδες.

56 - 360β

1748. Νοταριακὴ πράξις Βολισσοῦ Χίου, δι' ἧς πωλεῖται «ὁ ἥλιος», ἥτοι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνεγείρειν ὄροφον ὑπὲρ τὸν ὑπάρχοντα μιᾶς οἰκίας, δηλ. καθιεροῦται ἰδιοκτησία κατ' ὄροφον,
ἐν 160α, Α', σ. 81.

57 - 378α

1755. Φιρμάνιον σ. Σουλεϊμάν, ἀπὸ 1 Ἀπριλίου, δι' οὗ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας κατ' ἀποκοπὴν τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τῶν νήσων, νὰ μεταβιβάζουν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἄλλους,
ἐν 226α, σ. 104.

